Fenomen

Če za alpinizem velja, da je ekstremen, pa je njegova mlajša verzija športno plezanje varen šport, ki zahteva dobro tehniko, spretnost, gibčnost in izjemno moč prstov. Šport rezerviran za mlade? Ni nujno.
Šestinšestdesetletni Ljubljančan**, Leonid Kregar**, dipl. ing.gradbeništva, vsem bolj znan kot **Ničo**, dokazuje nasprotno. Ničo je svojevrsten fenomen v slovenskem plezanju. V soboto, 7. januarja 2006, je v plezališču Nova Costiera splezal smer **Per intenditori** z oceno VIII po UIAA. Izreden vzpon za gospoda v letih, ko marsikateri njegov vrstnik pozna le še pot od kavča do televizorja. Športno plezanje je v osemdesetih težavnostno lestvico potisnilo vrtoglavo navzgor. Če je šesta stopnja pomenila ekstremno težavnost (zgodovinski Čopov steber v triglavski steni je šeste stopnje), so danes najtežji vzponi že enajste stopnje (prvi Slovenec, ki jo je dosegel, je Tadej Slabe leta 1992 v Ospu). Kregarjev vzpon osme težavnostne stopnje pa med poznavalci šteje za spoštovanja vreden dosežek, ki se ga ne bi sramovali niti bistveno mlajši športni plezalci.

Občudovanja vredno pri njem pa je to, da je v plezanju neprestano napredoval, kar se mu je na nek način zgodilo popolnoma spontano - pleza namreč samo z mlajšimi. Hitro je sprejel športno plezanje in se začel ukvarjati z njim, njegovo plezalno tehniko mu lahko zavida marsikateri dvajset ali tridesetletnik. Odlikuje ga odlična psihična in fizična pripravljenost, predvsem pa neizčrpna motivacija ter veselje do plezanja. Vse to ga dela izjemnega. Svoje prve smeri osme stopnje je splezal, ko je bil že v petdesetih letih, to težavnostno stopnjo pa pri skoraj šestinšestdesetih plezajo le redki na svetu.

Leonid Kregar, gorski vodnik in alpinistični inštruktor, je v sedemdesetih postal član PD Ljubljana Matica, alpinizem in plezanje pa sta več kot njegov življenjski slog; lahko rečemo, da pomenita njegovo življenje. Skozi njegove roke je šlo na stotine tečajnikov, katerim je s pristnim, danes že pozabljenim entuziazmom, predajal svoje dolgoletne izkušnje in znanje. Od njega so se učili tudi tisti, ki

danes štejejo za srednjo in starejšo generacijo. Število njegovih alpinističnih vzponov je že davno preseglo številko tisoč. V desetine gredo njegovi plezalni obiski Paklenice, Dolomitov, bil je na Kilimandžaru, v bolivijskih Andih, v Pakistanu, številni so njegovi vzponi po zaledenelih slapovih ... Je odličen poznavalec smeri v naših gorah, kjer je splezal večino klasik, pa tudi novejših zahtevnejših smeri.

Januar 2006 Andrej Kokalj

Foto: Simon Kurnik